РЕШЕНИЕ

№

Монтана,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Монтана - II състав, в съдебно заседание на деветнадесети септември две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

При секретар АЛЕКСАНДРИНА АЛЕКСАНДРОВА като разгледа докладваното от съдия ОГНЯН ЕВГЕНИЕВ административно дело № / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 3 във вр. ал. 1 от Кодекс за социално осигуряване (КСО), във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуален кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от С. Г. К. от гр.Монтана, [улица], подадена чрез пълномощник адвокат С., против Решение № 2153-11-29 от 21.06.2024 г. на Директора на ТП на НОИ - гр. Монтана, с което е приета за неоснователна жалбата на К. против Разпореждане № 111-00-650-3 от 23.05.2024 г. издадено от за Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - Монтана /съгл. Заповед №1015-11-72/21.05.2023 г. на Директора на ТП на НОИ - Монтана/, с което на осн. чл. 54ж, ал. 1 във вр. чл. 11, & 3, буква „а“ и чл. 65, & 2 от Регламент /ЕО/ 883/2004 г. е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО, по подадено заявление от оспорващият на 03.04.2024 г. във връзка с декларирано прекратено осигуряване, считано от 01.04.2024 г. с работодател от Германия. В жалбата се излагат доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон и конкретно на чл. 35 АПК, като са нарушени и основните принципи регламентирани в чл. 7, чл. 8, чл. 11, чл. 12 и чл. 13 от АПК. Твърди се нарушение и на нормите на чл. 9, ал.1, 2 и 4 АПК и чл. 36, ал. 1 АПК, регламентиращи служебното начало в производството пред административните органи, както и основните принципи на Регламент (ЕО) № 883/2004 - за определяне на приложимото законодателство, равенство в третирането, сумиране на периоди на заетост, осигуряване или пребиваване и износ на обезщетения. Сочат се допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. С жалбата се твърди, че от представените доказателства се установява, че съществувалото с немския

работодател трудово правното договорно отношение на оспорващия е прекратено на 31.03.2024 г., както и че към деня на подаване на заявлението за отпускане на ПОБ, а именно 03.04.2024 г., оспорващия няма връзка с държавата-членка по последната му заетост, през целия период след подаване на заявлението живее в постоянното си жилище в гр. Монтана, не са налице данни оспорващият да е работил в друга държава членка на ЕС, с което реално е обективирал, че центърът на жизнените му интереси е в Р. България и той е прекратил окончателно временният си престой във ФР Германия на 31.03.2024 г. Сочи се, че в случая по отношение на оспорващия са изпълнени условията по Решение № U3 от 12.06.2009 г., като следва да се разглежда като напълно безработно лице по смисъла на чл. 65, пар. 2 от Регламент /ЕО/ №883/2004 г. и по отношение на него следва посочената разпоредба да намери приложение. В съдебно заседание, оспорващият, чрез пълномощника си адвокат С. С., поддържа жалбата и развива подробни доводи за материална незаконосъобразност на оспореното решение с което е потвърдено разпореждането развива по съществото на делото. Моли за отмяна на оспореното решение, ведно с потвърденото с него разпореждане. Претендира разноски по представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът, чрез пълномощника си юрисконсулт К., оспорва жалбата и излага доводи в подкрепа на законосъобразността на оспорения административен акт, като претендира присъждане на разноски по делото.

По допустимостта на жалбата:

По горните съображения съдът намира жалбата за основателна, а обжалваното решение като материално незаконосъобразно следва да се отмени, а преписка следва да се върне на Директора на ТП на НОИ – Монтана за произнасяне по заявление от 03.04.2024 г. от подадено от оспорващият за отпускане на ПОБ по реда и условията на чл. 54а от КСО, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед на изхода от спора се явява основателно своевременно направеното искане на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски съгласно приложения списък. За неоснователно намира възражението на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като претендираното такова от 1200,00лева с ДДС по е съобразено с фактическата и правна сложност на делото и съобразно Решение на СЕС по дело С-438/2022г., който са били заплатени по банков път съгласно приложения на л.15 договор за правна защита и съдействие. На основание чл. 143, ал. 1 от АПК направените и доказани разноски от жалбоподателя са в размер на 1210,00лева заплатено адвокатско възнаграждение с ДДС, държавна такса за образуване на делото от 10,00лева, който следва да се възстановят от бюджета на Националния осигурителен институт - София, което е юридическото лице, към което принадлежи издателят на отменения акт.

Мотивиран от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2153-11-29 от 21.06.2024 г. на Директора на ТП на НОИ - гр. Монтана.

ВРЪЩА преписката на Директора на ТП на НОИ - Монтана за произнасяне по заявление от 03.04.2024 г. на оспорващият за отпускане на ПОБ по реда и условията на чл. 54а от КСО, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, в едно месечен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт – гр.София да заплати на С. Г. К. от [населено място], [улица] [ЕГН], сумата от общо 1210,00лв. /хиляда двеста и десет/, представляваща сторените в производството разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд – Монтана пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.